Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 99 (451) sîmbătă 10 decemb. 1955 ★ 4 pag. 15 bani

Lozinca trăiește

Intr-una din zilele acestui pătrar, intrînd în clasa a V-a C, i-am găsit pe elevii Văitoianu Dan și Voiculescu Mihai afișînd lozinca: „In cinstea celui de al II-lea Congres, să îmbunătățim situația la învățătură, frecvență și purtare". Colegi de-ai lor îi ajutau s-o aranjeze pe unul din pereții clasei.

O clipă mi-a trecut prin minte întrebarea: Oare va trăi această lozincă în inimile copiilor?

Să lăsăm faptele să vorbească...

★

Acum cîteva zile, am făcut analiza învățăturii, disciplinei și frecvenței pe prima jumătate a celui de al doilea pătrar.

— Spune-mi, Viorele, ce-ai făcut de ai reușit să-ți schimbi notele, să nu mai ai nici un 2? l-am întrebat eu pe elevul Tomescu Viorel.

Tomescu Viorel, roșindu-se pînă peste urechi, încercă emoționat să-mi explice. Dar nici nu apucă bine să răspundă, că Ciobănescu M., colegul său, îi și dezvălui gîndurile.

— Mi-a spus mie ieri, cînd am plecat de la școală, că îi este rușine de felul în care a învățat pînă acum. Și mai ales a rămas impresionat din ziua aceea cînd l-a ascultat pe tovarășul Suciu povestind despre felul în care învățau comuniștii în ilegalitate, chiar cînd erau în închisori.

M-au bucurat mult vorbele lui Mihai, deoarece mi-am dat seama că cei din clasa a V-a C au învățat multe din întîlnirea ce au avut-o cu un tovarăș care a luptat în ilegalitate.

Am înțeles ce anume a prilejuit și schimbarea care s-a produs în clasa a V-a C... Intîlnirea cu tovarășul Suciu, vechi ilegalist, excursia făcută la Doftana, toate acțiunile închinate celui de al II-lea Congres i-au făcut pe pionierii clasei a V-a C să privească cu mai multă seriozitate atitudinea lor față de învățătură.

★

Copiii stăteau liniștiți în bănci. O clipă, privirile mi s-au oprit iar asupra lozincii din perete „In cinstea celui de al II-lea Congres..."

Lozinca trăiește: faptele elevilor clasei a V-a C îi dau viață în fiecare zi.

Prof. Ana CALMANOVICI
Șc. medie de băieți nr. 11
București

Două FRUNTAȘE

Cînd deschise ușa, zgomotul din sala mașinilor o ului. „Vai, ce mai uruie!" se miră Mariana.

Își făcu loc cu greu printre stivele de perechi de ghete, spre locul unde lucrează mama sa. O zări de departe și îi făcu semn cu mîna.

— Dar asta ce mai e? se miră Mariana cînd ajunse lîngă mașina maică-si. Și se apucă să citească o tablă, pusă la mașină: „In cinstea Congresului, voi da zilnic 30 fețe de bocanci peste plan!".

— Asta-i angajamentul dumitale, mămico? întrebă Mariana. Și pînă acum cîte fețe ai făcut peste plan?

— 32!.. Și mai am încă două ore de lucru!

Mariana ar fi vrut să întrebe mai multe lucruri, dar lîngă mașină se opri o muncitoare înaltă, cu părul puțin argintat.

— Uite-o și pe tovarășa Moldoveanu, șefa brigăzii noastre de calitate.

Mariana se roși puțin în obraji. Ori cum, să dai mîna cu șefa unei brigăzi de calitate, nu e lucru chiar așa... Privi apoi în jur la grămezile de piei, la sutele de tălpi, la mașinile care se învîrteau amețitor și mai ales privi la mîinile harnice și pricepute ale muncitoarelor.

— Se vede treaba că vrei să afli cum stăm cu planul?! spuse tovarășa Moldoveanu. Noi, drăguțo, l-am îndeplinit de mult! Avem și fruntași!... Și arătă în direcția mamei... Dar tu, fetițo, cum o duci cu învățătura? Am auzit că nu te prea ai bine cu ea... glumi șefa brigăzii.

Mariana sări ca arsă:

— Eu? Priviți-mi carnetul!... Chiar voiam să-i arăt măicuței notele primite azi.

Tovarășa Moldoveanu zîmbi și privind îndelung notele din carnet, îi spuse:

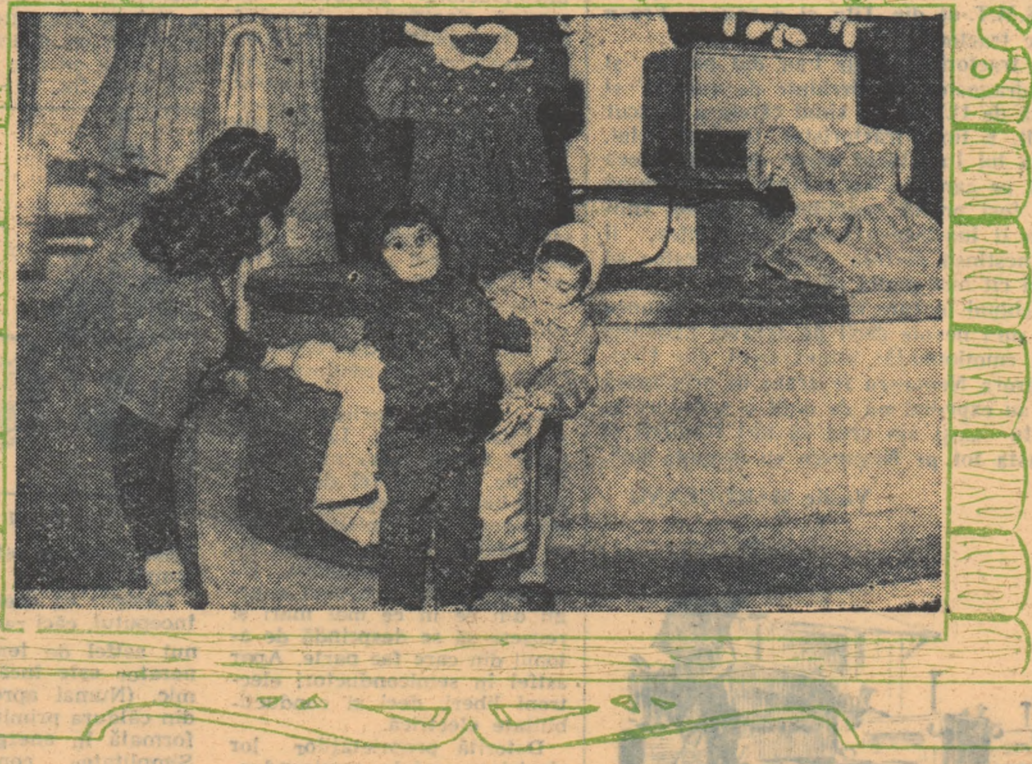
— Ei, așa da! Nu-mi pare rău că m-am înșelat... După notele ce le ai se cade atunci să spunem că la voi acasă sînt două fruntașe: mama — la fabrică, și fiica — la școală...

★

...Intr-adevăr, la Mariana acasă sînt două fruntașe: ea și mama ei. Și dacă ar trebui să raporteze Partidului despre munca sa, despre succesele la învățătură, Mariana nu ar roși, pentru că ea, ca o adevărată pionieră fruntașă la învățătură, ar avea ce raporta.

AL. MIHU
Rm. Vîlcea, 5 decembrie

CEI TREI URSULEȚI

Vă miră titlul acestei fotografii? Pentru a vă înlătura uimirea, ne grăbim să vă spunem că „Cei trei ursuleți" e de fapt firma unui magazin din București. Indeletnicirea copiilor din fotografie vă arată limpede ce se poate cumpăra de aci. In urma recentei reduceri de prețuri, cumpărătorii magazinului s-au înmulțit.

O familie mare

— Nu se poate! Hai mai bine să cumpărăm „Copiii căpitanului Grant"! Asta sigur că o să-i placă!

— „Copiii căpitanului..."? Da. Cred că ai dreptate. Am auzit-o încă de mult spunînd că ar vrea să mai citească ceva de Jules Verne. Dar... ce să-i mai luăm?

Mult timp le-a trebuit pionierelor Elena Pohornicaru și Maria Coconoiu de la casa de copii din Huși pînă să se hotărască ce dar să aleagă pentru prietena lor. Ele aflaseră încă de mult că Onofrei Maria, care le era cea mai bună prietenă, va împlini 12 ani și, de cîteva zile, se sfătuiau ce să-i cumpere de ziua ei.

★

— Te felicităm din toată inima, Maricico, și îți dorim să ai o viață lungă — lungă.

In ochii Maricicăi Onofrei juca un licăr de bucurie.

12 ani. 12 ani din ziua nașterii sale într-un cătun îndepărtat din nordul Moldovei, de care cu greu își aduce aminte. Amintirile ei cele mai frumoase, zilele minunate, pline de bucurii, sînt legate de această casă primitoare, în mijlocul acestei familii mari, în care se simte atît de bine.

Maricica își îmbrățișă prietenele și apoi se îndreptară cu toate spre masa plină de bunătăți. Acolo pe Maricica o așteptau alte și alte surprize. Cei de la Casa de copii, familia ei cea mare, au ținut să-i arate cu toții un semn de prietenie, de dragoste.

S. SIRBU

IARNA

Iarnă, iarnă, haină grea,
Cu covorul tău de nea,
Țara mi-ai făcut-o albă,
Parcă-i o frumoasă nalbă...

Iarna tare e frumoasă:
Cald și bine e în casă,
Iar pe geamul aburit
Se văd flori ca de argint...

Și cînd noaptea își așterne
Covorașul prin poiene,
Liniștea încet se lasă,
Neaua-i moale și lucioasă...

Mariana COLICIOIU
cl. a VI-a A
Școala de 7 ani nr. 4-fete,
Turnu-Severin, reg. Craiova

60 de ani de la nașterea lui

DOLORES IBARRURI

Luptînd pentru fericirea poporului

„Mai bine să mori în picioare, luptînd pentru libertate, decît să trăiești ca un rob, în genunchi". Aceste cuvinte au fost spuse în urmă cu ani de Dolores Ibarruri. Ele reușesc să zugrăvească profund figura strălucitoare a lui Dolores Ibarruri, secretar general al Partidului Comunist Spaniol și vice-președintă a Federației Democrate Internaționale a Femeilor.

Cea mai mare parte a vieții Dolores Ibarruri și-a petrecut-o luptînd în rîndurile celor mai buni fii ai poporului spaniol pentru a cuceri o viață fericită, pentru a cuceri pacea. In toate momentele grele cuvîntul și pilda lui Dolores Ibarruri, supranumită de popor „La Passionaria", au dat tovarășilor ei de luptă puteri noi.

Incă din vîrstă fragedă a cunoscut mizeria, a cunoscut lupta. Fiică de miner, ea însăși măritată cu un miner, Dolores Ibarruri a avut 6 copii, dintre care 4 au murit din cauza mizeriei. Unicul ei băiat, Ruben, a căzut în 1943, la Stalingrad, luptînd eroic împotriva cotropitorilor fasciști. Din toți cei 6 copii ai ei, lui Dolores Ibarruri i-a mai rămas în viață doar fiica ei, Amaya, ea însăși luptătoare pentru pace.

Tînăra Dolores dorea să devină învățătoare. Dar acest lucru însemna o dorință peste puterile părinților ei nevoiași, care de-abia puteau să se întrețină. Ea a cunoscut drumul aspru al vieții copiilor săraci. A fost ucenică, apoi femeie de serviciu la un negustor. Cu toată mizeria pe care o îndura, găsea forțe suficiente pentru a învăța. Mai mult chiar. Ii învăța carte și pe copiii din cartierul său, precum și pe tinerii mineri care lucrau împreună cu soțul ei.

Dolores Ibarruri povestește despre viața ei:

„...Pînă în 1933 am lucrat într-un sat de mineri, între mineri și soțiile lor. Aveam 6 copii, un salariu de mizerie. Nici formarea mea politică n-a fost ușoară. Indeplineam sarcinile cele mai modeste, de la făcutul curățeniei la „Casa Poporului" pînă la difuzarea ziarelor, îmbinînd grija gospodăriei și a creșterii copiilor, cu participarea la întruniri și colaborarea la ziarele muncitorești. Cum de găseam timp pentru toate acestea? Mă sculam de vreme și mă culcam tîrziu, îi obișnuisem pe copii să nu se culce după masă, ca să-i pot culca seara mai devreme și să pot lua parte la întruniri. Mai tîrziu, cînd s-au făcut mari, i-am învățat să rămînă singuri acasă, fără să le fie teamă, și să mă ajute în gospodărie. Voiam ca și copiii mei să se deprindă cu lupta și cu greutățile prin propriile lor puteri".

Anul 1936 va rămîne pentru totdeauna înscris în istoria luptelor pentru libertate a poporului spaniol. In acel an, Frontul Popular a obținut vitcoria. Dolores Ibarruri a fost aleasă deputată de Asturia.

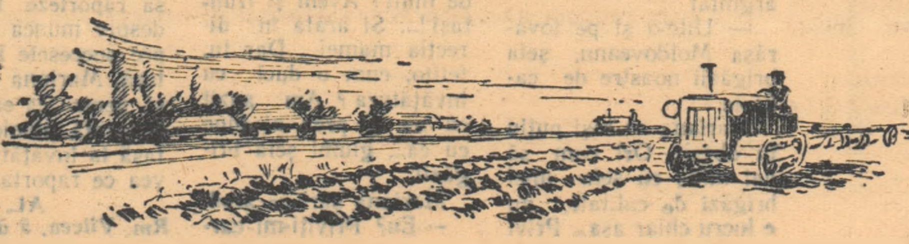
Dar clica militaro-fascistă s-a ridicat împotriva poporului spaniol, care făcea primii pași înspre libertate. Au început lupte îndîrjite. Intregul popor spaniol s-a ridicat la luptă.

In acele zile, poporul spaniol era mai unit decît oricînd pînă atunci. Dolores — La Passionaria era pretutindeni în luptă. Străbătea fronturile, conducea activitatea femeilor în producție, se ocupa de refugiați și de copiii luptătorilor. In cei trei ani de lupte împotriva fascismului, Dolores Ibarruri a devenit una din figurile cele mai reprezentative ale luptei luminoase a poporului spaniol împotriva fascismului, pentru democrație și independența Spaniei.

Prin exemplul vieții ei de luptă zilnică pentru un viitor fericit al copiilor întregului pămînt, Dolores Ibarruri este iubită și respectată nu numai de poporul spaniol, ci de toți oamenii cinstiți din lume.

Carol ROMAN

TRACTORISTUL

E treabă grea să-l găsești pe tractoristul Dumitru Negoescu. Poate numai dacă ai avea un covor fermecat sau niște cizme năzdrăvane care să te poarte cît ai clipi peste văi și dealuri... Te duci într-un sat, să zicem la Ghergani, unde aflaseși că lucrează Negoescu cu brigada lui. „Nu mai e la noi, îți spun oamenii. A terminat aseară arătura". Dai fuga în altă parte, de pildă la Serdanu. „Ehei, să fii dumneata sănătos..." ți se răspunde. Te așezi necăjit pe o prispă. Nu e... Brigada lui Negoescu și-a luat plugurile, caii de oțel, căsuța ei pe roate, și s-a strămutat către alte ogoare. A rămas după ei doar întinderea albăstruie și fumegîndă a brazdelor noi, în care deslușești pecetea fierbinte încă a fierului de plug. A rămas mulțumire trainică în inimile țăranilor, pentru treaba împlinită cu nădejde și cu rost.

E greu să-l găsești pe Dumitru Negoescu. Totuși, să ne închipuim că într-un amurg l-am aflat însfîrșit, în vagonul-căsuță, odihnindu-se după munca zilei cu cei trei tovarăși din brigadă. Cînd intri, rămîi uimit. Nu te-ai fi așteptat ca aici, în mijlocul cîmpului, de parte de sat, să descoperi o căsuță înflorită și curată ca un pahar. Podeaua așezării pe roate e oglindă. Paturile așternute frumos. In pereți, biblioteca, dulăpiorul de medicamente, portrete...

Vezi, ai și simțit mîna grijulie și pricepută a gospodarului. Și mai cu osebire simți asta cercetînd tractorul lui cel îngrijit ca o spițerie. In fiecare seară, Negoescu îl curăță, îi revizuește motorul, îl alimentează. In timpul lucrului, dacă aude un zgomot „suspect" sare imediat, caută pricina și o lecuiește. Cunoaște fiecare șurubel al tractorului. Și cum să nu-l cunoască? Iarna trecută, de pildă, mașina lui a intrat în reparații. Asta era o treabă a mecanicilor. Dar Negoescu, din dorința lui, și-a meșterit singur tractorul ca să-i stăpînească și mai bine toate tainele.

Și uite așa, gospodărindu-și mașina ca un părinte, a ajuns să-i prelungească durata de funcționare între două reparații cu aproape 900 de ore și să facă o economie de 20% la combustibil.

Spuneam că e greu să-l găsești pe tractoristul nostru. Dar m-am înșelat. E un loc de unde Negoescu nu pleacă niciodată: panoul de onoare al raionului Răcari. Acolo, între numele celor mai buni tractoriști din raion, ai să afli întotdeauna scris și numele lui Dumitru Negoescu. Planul de muncă pentru campania aceasta el și l-a îndeplinit încă de la 10 noiembrie. De atunci lucrează în depășire. Și în fiecare zi întrece tot mai mult normele...

Din toate cîte v-am povestit despre Dumitru Negoescu vi-l închipuiți poate un om vîrstnic, spătos, cu mustăți cărunte. Nu-i deloc așa. N-a împlinit nici 20 de ani. N-a trecut vreme multă de cînd, flăcău de 15 ani, a venit cu lădița în mînă la S.M.T.-ul din Titu și a spus: „Vreau să mă fac tractorist".

E tînăr tractoristul. Dar i-au dat puteri și pricepere dragostea lui fierbinte de muncă și organizația de U.T.M., în sînul căreia a crescut și s-a călit. E tînăr tractoristul. Dar munca lui, însuflețirea lui l-au făcut demn de cinstea cea mai înaltă pe care a visat-o cîndva: în toamna aceasta a fost primit candidat de partid. Gîndul acesta îi înaripează brațele și mintea, îi face mai nestinsă dorința care-l stăpînește: să dea patriei cît mai multă pîine!

Despre chipul în care își împlinește el munca lui dragă nu-i nevoie decît de această mărturie simplă și emoționantă: întovărășiții din Urziceanca, cărora Negoescu le arase în primăvară ogoarele, au expediat nu de mult o scrisoare la S.M.T. Titu: „...și am vrea să ni-l trimiteți și de data asta tot pe Negoescu cu brigada lui".

Vasile MANUCEANU

Semiconductorii

de conf. univ. M. Nachman

Ați auzit, poate, vorbindu-se în ultimul timp despre o nouă categorie de substanțe: „semiconductori". Pînă acum, toate materialele cunoscute erau împărțite, după proprietățile lor fizice, în două categorii: bune conducătoare de electricitate sau izolatoare — rele conducătoare de electricitate. Astăzi, știința dispune de un al treilea fel de substanțe: semiconductoare de electricitate. La temperaturile obișnuite, aceste substanțe conduc electricitatea mult mai prost decît metalele și mult mai bine decît izolanții. Semiconductorii sînt, de pildă, seleniul, telurul, siliciul, germaniul, numeroși oxizi etc...

Atît în metale cît și în semiconductori, purtătorii de sarcină electrică — „hamalii" care transportă electricitatea sînt niște particule minuscule, electronii. Pentru ca să poată exista un transport de electricitate printr-o substanță, este însă necesar ca electronii să se poată deplasa liber. Aceștia nu trebuie să fie legați de atomii din care e alcătuită substanța. Ori, deși există foarte mulți electroni chiar și într-o cantitate mică de substanță, în general acești electroni nu sînt liberi. Metalele care au electroni liberi în cantitate mai mare sînt bune conducătoare de electricitate.

La semiconductori, însă, situația este alta. La temperaturi foarte joase nu există practic, nici un fel de electroni liberi, de aceea, la aceste temperaturi, semiconductorul se prezintă ca un izolant. Pe măsură ce temperatura lui crește, electronii capătă energii din ce în ce mai mari și reușesc să se desprindă de atomii din care fac parte. Apar astfel în semiconductori electroni liberi, deci și conductibilitate electrică.

Datorită proprietăților lor electrice speciale, semiconductorii încep să joace un rol din ce în ce mai important în fizică și tehnică.

Astfel, de pildă, semiconductorii pot fi folosiți la transformarea căldurii direct în energie electrică, fără ca pentru aceasta să fie necesare mașini sau mecanisme complicate. Principiul unui astfel de termoelectrogenerator cu semiconductori este extrem de simplu: se sudează între ele, la ambele extremități, două fire confecționate din semiconductori diferiți. Dacă una din suduri este încălzită, de exemplu, cu ajutorul unei lumînări, iar cealaltă este menținută la temperatura camerei, prin circuitul care se formează va circula un curent electric.

In U.R.S.S. a fost construit un termoelectrogenerator pe bază de semiconductori, care transformă căldura unei lămpi de petrol obișnuite, în energie electrică. Cu ajutorul unui astfel de dispozitiv se poate alimenta un aparat de radio sau chiar un mic post de emisie (vezi fig. 1) — termoelectrogeneratorul este aplicat pe lampă.

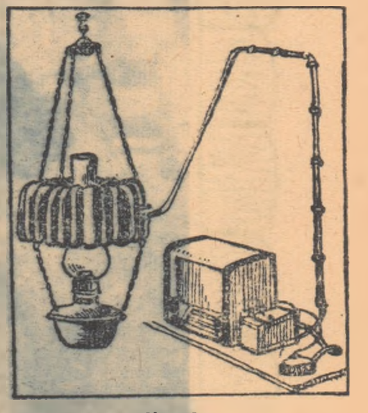
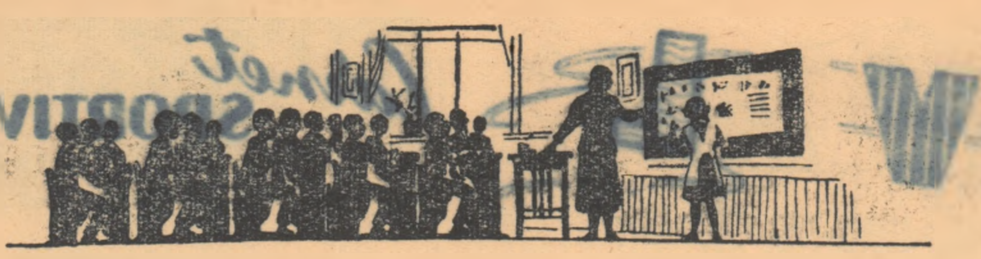

fig. 1

Desigur că acesta este abia începutul, căci randamentul unui astfel de termoelectrogenerator este încă destul de mic. (Numai aproximativ 7% din căldura primită este transformată în energie electrică). Simplitatea construcției și manipulării termoelectrogeneratorilor cu semiconductori compensează însă, într-o anumită măsură, randamentul lor relativ scăzut.

(Va urma)

Din experiența pionierilor sovietici

Așa s-a gîndit colectivul de conducere al detașamentului

Șurik Novojilov este un băiat neastîmpărat. El nu poate să stea liniștit, pe scaun, în timpul lecției, fără să vorbească. Acum vorbește mai rar, e adevărat, dar asta pentru că nu o dată copiii i-au spus: „Nu e permis să se vorbească în timpul lecției, nici măcar în șoaptă". Și Șurik a ținut minte acest lucru. Curînd, însă, și-a găsit o altă distracție.

Odată a adus în clasă alune. Se apleca sub bancă și le spargea pe furiș.

Cînd l-au auzit tovarășii lui i-au spus:

— Novojilov, de ce nu asculți? Nu mai ronțăi alune în timpul orei!

Pe bună dreptate se alarmau pionierii. Dacă va continua cu ronțăitul, Șurik va pierde firul explicației, nu va înțelege și apoi va rămîne în urmă.

In clasă avem și un alt băiat: Valerii Cernov. Acesta, din primele zile de școală, lenevește într-una. Rareori se întîmplă să-și scrie lecțiile, și atunci se grăbește și le dă peste cap.

De aceea, caietele lui sînt pline de greșeli și pete de cerneală. Ca să nu se mai întîmple așa ceva, l-am obligat pe Valerii să-mi arate în fiecare zi caietul, la să încerce să uite într-o zi acest lucru! Indată, copiii îi aduc aminte: „Ai arătat astăzi tovarășei învățătoare caietul?".

Da, sînt la noi în clasă astfel de pionieri care se îngrijesc de tovarășii lor, se frămîntă dacă ceva nu e în regulă. Cine sînt acești pionieri? Sînt membrii colectivului de conducere al detașamentului. Ei sînt ajutoarele mele cele mai bune.

Serioja Taranenko, președintele detașamentului, mi-a spus nu de mult: „Klaudia Petrovna, cum să facem ca nimeni să nu mai rămînă în urmă cu învățătura?".

Alegerea lui Serioja ca președinte este o dovadă a încrederii ce i s-a acordat, și el înțelege aceasta. De aceea, se străduiește să fie un exemplu în orice împrejurare.

Vera Kopceanova și Galia Mahalina, membre în colectivul de conducere al detașamentului, se îngrijesc de cei care trebuiesc ajutați, iar Lena Slijikova pregătește apariția primului număr al gazetei de perete, satirice. Cum se va numi: „Ghimpele"? „Ariciul"? copiii încă nu știu. Orice denumire va avea însă, ea nu-i va lăsa deloc în pace pe aceia, care își fac temele fără să gîndească. Căci există și asemenea elevi. Se găsesc și dintr-aceia care înmulțesc un număr cu altul fără să știe însă pentru ce trebuie să facă acest lucru!

Totuși, majoritatea pionierilor și școlarilor se străduiesc să-și facă temele și să citească limpede. La lecțiile de caligrafie, mereu mă întreabă:

— Am scris bine? Vă rog să vă uitați dacă am scris frumos!

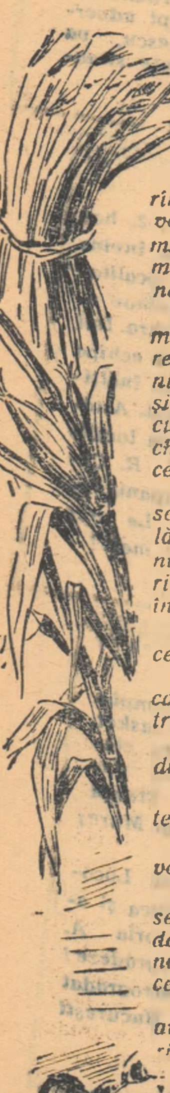
Eu mă uit și mă bucur cînd văd că cei mai mulți se ocupă de învățătură cu sîrguință, în mod serios.

Aceasta înseamnă că pînă la urmă vor învăța bine cu toții!

K. PARAMONOVA,
învățătoare la clasa a III-a A, Școala nr. 287, Moscova

Cei harnici

...Dacă-i vedeai așa, mergînd în rînd, însoțindu-și pașii cu un cîntec vesel pionieresc, ai fi crezut că merg la defilare. Dar nu la defilare mergeau. De ce-ar fi avut atunci nevoie de sape, cazmale, lopeți?...

De cîteva zile, începuseră în comună săpăturile pentru irigarea terenului noii gospodării de stat. Pionierii s-au gîndit numaidecît să dea și ei o mînă de ajutor. Ajunși la locul săpăturilor, s-au împărțit pe echipe și, de îndată, cazmalele au început să muște pămîntul.

Cum în ultimul timp vremea fusese cam uscată, pămîntul nu se lăsa ușor rupt, fărămițat. Așa că nu le-a fost tocmai lesne pionierilor să ducă pînă la capăt lucrul început.

— Ce-ar fi să ne luăm la întrecere? a propus cineva.

— Chiar așa! Haideți să vedem care echipă va săpa mai mulți metri!

După un timp, discuția porni din nou.

— Mi se pare că cei dintr-a șaptea ne-o iau înainte...

— Dacă vom zori să știți că-i vom ajunge!

De zorit au zorit cei dintr-a șasea (între ei se purtase discuția), dar nici pionierii dintr-a șaptea nu s-au lăsat. Ei au cîștigat întrecerea.

Astfel, aproape trei săptămîni au avut pionierii de lucru la săpăturile pentru irigații, sau, mai exact, pînă în ziua cînd, în șanțurile săpate a năvălit apa și a început să se scurgă liniștită.

După cîte ne-a povestit Victor Dumitra, președintele unității, toate astea s-au petrecut în urmă cu doi ani. Victor însă a mai adăugat:

— Să nu credeți că de atunci ne-am culcat pe lauri. Numai din anul acesta, cîte n-am avea să vă povestim! In primăvară am sădit în pepiniera gospodăriei o jumătate de hectar de puieți de duzi...

— Stai, Victore, a intervenit Elena Staicu, să nu uiți să povestești și faptul că tovarășul inginer de la gospodărie ne-a ajutat să altoim roșii pe cartofi, pe lotul nostru experimental, că ne-a ajutat să altoim toți trandafirii din curtea școlii și că la primăvară ne-a promis că ne învață cum să împrejmuim lotul cu gard viu.

Insuflețindu-se, Victor ne-a mai istorisit cum au plivit pionierii din Mihăilești vreo 5 hectare de grîu. In toamnă au ajutat gospodăriei și la recoltatul zarzavaturilor. La urmă, Victor ne-a împărtășit și un plan de viitor: la primăvară vor ajuta gospodăriei să planteze 6000 puieți de duzi în noua pepinieră!

Așa stau lucrurile cu pionierii din Mihăilești. Despre ei nu se poate spune că, după ce fac o treabă bună, se culcă pe lauri. Așa cum au lucrat acum doi ani, lucrează și azi și așa vor lucra întotdeauna.

Elvira POPAZU

Și-au spus cuvîntul

Zilele acestea a sosit la redacție o scrisoare trimisă de Miruna Prelipceanu, președinta unității nr. 3 din Drăgășani. Iată ce scrie ea:

„Dragă redacție,

Notele obținute pe primul pătrar de majoritatea pionierelor din clasa a VII-a sînt foarte slabe. Pioniere ca Amza Victoria au primit nota 2 la cîte șapte materii!... Și ca ele mai sînt și alte pioniere.

De aceea, dragă redacție, te rugăm să ne ajuți tu, pentru că nici pe al doilea pătrar, situația la învățătură nu s-a schimbat prea mult".

...Și redacția a hotărît să-i ajute pe cei din colectivul de conducere al unității nr. 3 Drăgășani, organizînd o discuție cu clasa a VII-a.

Rezultatele discuțiilor, le publicăm în acest număr al gazetei.

CE CRED EU
(vorbește Adelina Nițoiu)

„Nu sînt de acord cu unele colege ale mele care se plîng că materiile sînt grele — în special algebra și geometria. Nu din acest motiv au primit ele nota 2, ci pentru că atunci cînd au văzut că nu înțeleg o anumită problemă, s-au mulțumit să zică „nu pot"!. Altfel, s-ar fi putut îndrepta la învățătură. Și eu, cu puțin timp mai înainte primisem un 2 la algebră și aproape mă convinsesem singură că nu pot învăța la acest obiect. Mi-am dat seama însă că nu înțelegeam lecțiile deoarece anul trecut nu prea m-am dumirit cum se lucrează cu semnele algebrice. Am pus mîna atunci pe carte și am repetat. Și trebuie să vă spun că de atunci am luat obiceiul ca, ori de cîte ori mi-e ceva neclar, să mă sfătui cu cartea. E drept, chiar și acum îmi vine cîteodată să las cartea de o parte și să mă apuc de altceva, dar îmi impun voința și citesc mai departe!

Astfel am reușit eu să nu mai iau note proaste".

COLECTIVUL GRUPEI A ÎNVINS
(vorbește președinta grupei a II-a, Elena Rădulescu)

„Să vă spun cîteva cuvinte despre cum am procedat noi cu pionierele care au luat note sub limită: îndată după încheierea pătrarului, am ținut o adunare în care grupa le-a criticat cu asprime pe Abdulachim Surcan, pe Marinela Tudor și pe Maziliu...

— Să știți că nu vă mai merge! le-am spus noi. Grupa n-are să vă lase să faceți ce vă trece prin cap...

Dar ajutorul nostru nu s-a oprit aici. Atunci cînd Tudor sau Abdulachim încercau să se joace în timpul orelor de clasă, noi nu le lăsam de fel. Odată, ele au încercat să fugă de la ore.

— Ce faceți? Aveți de gînd să plecați? Nu, n-o să vă lăsăm!

Și, treptat, văzînd că grupa nu este de acord cu chiulul și indisciplina lor, fetele au început să se îndrepte. Abdulachim, de pildă, care primise 2 la Constituție, a primit acum nota 5!... iar Cîmpu răspunde mulțumitor la lecții.

Cred că și la celelalte grupe situația la învățătură s-ar fi schimbat în bine, dacă ele s-ar fi ocupat mai mult de pionierele cu nota 2."

TREBUIE MAI MULTĂ STĂRUINȚĂ
(vorbește Paraschiva Cristina, președinta detașamentului)

„Să vă spun de ce Maria Magda are note de 2 pe pătrarul I. Anul trecut a fost bolnavă. Cum era și firesc, a pierdut multe lecții, iar anul acesta i-a venit ceva mai greu să învețe. Eu am căutat s-o ajut, dar n-am reușit întru totul, deoarece nu vrea să învețe singură deloc! Studiul individual în programul ei zilnic cuprinde timp foarte puțin.

...Și ca Magda mai sînt și alte pioniere în detașament".

CE TREBUIA SĂ FACĂ DETAȘAMENTUL ȘI COLECTIVUL UNITĂȚII

In primul rînd, colectivul de conducere al detașamentului n-a discutat cu pionierii cît de însemnat este să înveți lecțiile zi de zi, n-a organizat nici o excursie. Tot colectivul de conducere trebuia să fie acela care să nu fi neglijat disciplina din orele de curs. Cei din colectivul de conducere nu se pot socoti cu adevărat ajutoare ale tovarășilor profesori.

Dar față de indisciplina și notele slabe din clasa a VII-a, colectivul unității trebuia să fi folosit gazeta de perete, unde ar fi putut să satirizeze cazurile de absențe nemotivate și indisciplină, lucru ce n-a făcut, însă. Și-n felul acesta, colectivul de conducere al unității se cheamă că n-a ajutat.

Iată, dar, cîteva din cauzele ce au făcut ca o mulțime de pioniere să primească nota 2.

CE RĂMÎNE DE FĂCUT

Situația la învățătură a clasei a VII-a trebuie îmbunătățită. Dar lucrul acesta nu-i ușor de făcut... El cere multă perseverență, mai mult timp rezervat studiului individual al pionierelor, mai multă inițiativă din partea colectivelor de conducere.

Dacă toate acestea vor intra în obișnuința lor de fiecare zi, dacă din vorbirea elevelor vor dispare amăgitoarele cuvinte: „Nu-mi bat capul, pînă la sfîrșitul anului mai e destul timp!" atunci situația la învățătură se va îndrepta... Și acest lucru trebuie să se întîmple — e vorba doar de onoarea detașamentului clasei a VII-a!...

Șt. ZAIDES

Lui Al. Tomescu îi este ușor să rezolve problema, deoarece nu trece lecție, pe care el să nu o învețe...

Pentru CARNAVAL

O seară veselă

Am văzut odată, la un carnaval, un băiat costumat într-o ...minge de fotbal! Costumul nu e greu de făcut: o bluză sport, pantaloni scurți, ciorapi treisferturi și bocanci. Pe cap purta ștrengărește o șapcă, iar pe piept avea prinsă o minge mare de fotbal. Să nu credeți însă că era o minge adevărată! Nu. Era un carton tăiat în formă circulară și desenat ca o minge. Ce să vă spun, peste tot stîrnea rîsul! Mai erau acolo niște fetițe costumate în spice de grîu, în știuleți de porumb, în fluturași. De multă simpatie s-a bucurat ciupercuța! Avea un costum obișnuit: o cămașă albă și pantaloni lungi, bufanți. Dintr-un carton roșu își făcuse o pălărie de ciupercă, iar din vată, barba, mustățile și sprîncenele. Ce ziceți de-o ciupercuță cu mustăți?

Daruri cu tîlc

Unul dintre obiceiurile carnavalului este acela de a se înmîna daruri participanților. Insă există daruri și daruri...

Astfel, în toiul carnavalului, un băiat poate primi ca dar un gogeamite nas de carton... Toată lumea va rîde cu poftă, înțelegînd că e vorba despre un îngîmfat.

Se mai pot dărui:

O moară de vînt — celor care vorbesc fără rost la ore.

Un uriaș tub cu pastă de dinți — celor care nu întrebuințează prea des așa ceva.

Cîteva litere decupate și aranjate în formă de friptură, pe o tavă — celor care obișnuiesc să... mănînce litere!

Un trombon de carton — celor care suflă la ore.

...Și așa mai departe, după cum veți ști fiecare să născociți. Apoi, cu ajutorul traforajului, al placajului, al acoarelelor și al cîtorva bucăți de carton, veți confecționa darurile cu pricina și nu va mai rămîne decît să le înmînați în modul cel mai solemn cu putință, la carnaval, colegilor cărora li se potrivesc!

Ghirlande de flori

Cu prilejul carnavalului, puteți decora sala cu frumoase ghirlande de flori, confecționate chiar de voi. Pentru flori și muguri veți folosi foiță de diverse culori, iar pentru frunze — hîrtie verde.

Incepeți confecționarea ghirlandei cu pregătirea tiparelor de flori, muguri și frunze. Pe pătrate de carton cu latura de 16 cm., liniate în pătrățele, desenați contururile, așa cum se vede în desen: 1-floare, 2-mugure și 3-frunză. Puneți tiparul florii pe foiță și tăiați după el 6 exemplare. Acestea sînt petalele florii. Așezați apoi o petală pe masă, ungeți-o cu clei în 8 puncte (așa cum se

vede în desen (fig. a). Peste ea așezați a doua petală, pe care o ungeți numai în patru puncte, (fig. b), apoi a treia, pe care o ungeți însă iar în 8 puncte și în felul acesta lipiți toate cele 6 petale. Floarea e gata (fig. c). Acum tăiați bucățele de foiță lungi de 10 cm. și late de 7 cm. După tiparul nr. 2, tăiați 10 petale pentru muguri. Ungeți o petală cu clei în punctele indicate în desen, așezați peste ea o altă petală și iar ungeți cu clei (fig. d,e). In felul acesta lipiți cele 10 petale. Puneți floarea și mugurele la presat, apoi treceți la confecționarea frunzelor. După tiparul 3, decupați frunzele din hîrtie ver-

de (fig. g) și lipiți-le două cîte două, avînd grijă să se lipească numai vîrfurile frunzelor, încît ele să se poată întinde așa cum se vede în desen (fig. h). După ce ați terminat o floare, doi muguri și trei perechi de frunze lipite puteți trece la îmbinarea unei ghirlande.

Luați o pereche de frunze, ungeți-le pe o față cu clei și așezați-le pe floarea gata lipită. A doua pereche de frunze lipiți-o, în același fel, de cealaltă parte a florii, care va fi astfel pusă între două perechi de frunze, încît la întinderea lor, să ia naștere forma arătată în fig. i. Intre perechea a

doua și a treia de frunze se lipesc mugurii, după ce mai întîi i-ați uns cu clei așa cum este arătat în fig. j. Continuați apoi lipirea florilor, mugurilor și frunzelor în același fel, pînă căpătați o ghirlandă de lungimea dorită.

Acum treceți prin toată ghirlanda o ață rezistentă sau o sfoară și legați-o într-o parte, lăsînd-o o buclă mai mare pentru a o putea anina acolo unde voiți. La celălalt capăt al sforii fixați o bucată de carton tare, cam de 8-10 cm². Cînd veți trage de acest carton, ghirlanda se va închide, iar atunci cînd îi veți da drumul, întreaga ghirlandă se va deschide ușor, lăsînd să se vadă florile și mugurii de diferite culori.

JOCURI DISTRACTIVE

Spune-mi antonimul!

Participînd la acest joc veți avea prilejul să vă verificați cunoștințele și istețimea. Așezați-vă în cerc, în jurul pomului de iarnă. Unul din pionieri va începe jocul, spunînd vecinului din dreapta un cuvînt care trebuie să aibă un antonim. De exemplu: alb (negru), mare (mic), lung (scurt), etc. Jucătorul căruia i se adresează cuvîntul trebuie să găsească repede antonimul lui și să-l spună. La rîndul său, el va adresa jucătorului din dreapta sa un alt cuvînt, la care s-a gîndit, cerîndu-i antonimul. In felul acesta vor proceda toți jucătorii, pe rînd. In caz că un participant dă semne că nu găsește antonimul, toți copiii încep să numere în cor: 1, 2, 3. Dacă nici pînă la 3 jucătorul n-a găsit antonimul, el părăsește jocul. In cazul cînd un jucător spune un cuvînt care n-are antonim sau greșește antonimul, el iese de asemenea din joc.

Jocul se încheie atunci cînd a mai rămas un singur participant — și acela este declarat cîștigător.

Focul și picăturile de apă

Acest joc (un fel de „baba-oarba") se desfășoară în sală și la el pot lua parte între 8 și 20 de pionieri. Participanții

se leagă la ochi cu batistele și formează un cerc, stînd la interval de un pas unul de altul. Unul dintre jucători — Focul — nu se leagă la ochi și trece în interiorul cercului, unde va umbla și va striga din cînd în cînd „Foc". Jucătorii care stau în cerc sînt „Picăturile de apă". In momentul cînd aud strigîndu-se „Foc", ei se reped să-l prindă pe jucătorul din interiorul cercului. „Focul" după ce a strigat, are dreptul să-și schimbe locul, pentru a nu se lăsa prins de „Picăturile de apă". El nu are însă voie să iasă din limitele cercului! In acest joc se creează multe situații hazlii. De multe ori, „Picăturile de apă" se prind între ele, crezînd că au dat de „Foc". Cînd un jucător prinde pe altul, fiecare trebuie să strige ce este — „Foc" sau „Picătură de apă". In momentul cînd Picătura de apă a prins pe jucătorul „Foc", rolurile dintre ei se schimbă, iar jocul continuă ca și mai înainte.

Carnet SPORTIV

...Sînt mîndru de voleibaliștii țării noastre! S-au întors victorioși din turneul făcut în Franța. Am auzit că au fost bine primiți peste tot și că au jucat un meci la Lyon, în „Palatul de gheață". Gheața a fost acoperită cu un podium, dar cred că le era destul de răcoare, mai ales la picioare. In orice caz sînt bucuros că jucătorii noștri au purtat cu cinste culorile romînești. N-am avut nici o înfrîngere!

...Mi-am propus să fiu imparțial. Poftim, fii imparțial dacă poți! Nici acum nu mi-am revenit din surpriză! Progresul Oradea a învins pe Dinamo București. Și cu asta, Dinamo a fost eliminat din finala Cupei R.P.R. Poate că au fost și obosiți dinamoviștii. Au luptat doar destul de mult pînă au cucerit primul loc în divizia A. Acum, să vedem ce surpriză o să ne mai aducă celelalte meciuri din finala Cupei R.P.R.

...Și acum șahul! După 17 runde Halic e pe primul loc în campionatul R.P.R. din acest an, iar Ciocîltea după ce a pierdut două partide (cu Costea și Breazu) a ajuns pe locul 5. Și cînd te gîndești că aceasta s-a întîmplat numai din pricină că el a comis greșeli pe care altădată le-ar fi evitat cu ușurință... Oare în runda următoare, cînd va avea drept adversar pe dr. Troianescu, va izbuti să-și îndrepte situația?

... Cu scorul de 7-2, hochiștii romîni au învins miercuri seara, în localitatea cehoslovacă Litvinov echipa de hochei Jiskra. Imi pare foarte bine că echipa noastră s-a ținut la înălțime, adică... pe ghiață. Astăzi, ai noștri joacă în localitatea Kolin, tot din R. Cehoslovacă, în compania echipei Spartak. Le urez să cîștige și acest meci!

S-a terminat și campionatul republican de basket. Dinamo e în fruntea clasamentului. Urmează după aceea C.C.A., Știința I.C.F., Progresul Tg. Mureș etc.

Imi pare bine că Locomotiva P.T.T. va juca și anul viitor în categoria A. Era păcat să retrogradeze! In schimb au retrogradat Progresul F. B. București și Știința Iași.

Redacția și administrația: București Piața Scînteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul. Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52